

دووکه لیکی بی ٹاگر

چونکه کولتووری θ مریکایپه کان جیاوازه له هی فرهنگسایه کان، بویه بونیادخوازی نهادن بهتواتی له θ مریکا به همان شیوه فرهمنسا، گمشه بکات و بلاؤ بینته تووه. تا خر θ مریکایپه کان متنوو به هند تاکنگن و همیشه چاوین برویمه داهاتو، به لام فرهنگسایه کان گیرکردی دستی را بریدون. تایا کورستان بق سرسره هدایت بونیادخوازی له بیار؟ بان بروی ریتیهی θ مو متقده لای نیمه، تهیا له لاسای کردن و مهیمه کن کوکیزانه سر راه اویه گرت؟

که مال شیواوی شتر اوسه، دی به کره سه کانی شو باسی شیعری نیمره ملکیس دمکا.
ونینادخوازی کوردیش که وتنیه کی شیواوی که مال شیوبیدیه، دی قارز له قوزدار دهکا، کاتن به کره سه کانی
دری باسی شیعری مهوي یا نالی، دهکا.

که همان‌ها را می‌خواستند، به دفعه پنجم کانهونه نبینی، و دک توتی کوتنتوه‌ی بیرون‌اکانی بارت و فوکوش هر سه‌لله‌فیبوون، خوبی‌خوبی‌استنده به دفعه پنجم کانهونه نبینی، و دک توتی کوتنتوه‌ی بیرون‌اکانی بارت و فوکوش هر سه‌لله‌فیبوون،
لهم به عمامه و حیچایه‌نا، به وقیناخ و تانوروه.

پیشخانه شیرع، سیف‌النّاس: ساتیر، نالتوسیر: خوشنودنده‌بیکی نویی مارکسیزم، سوچیتر: سیستمه‌میزان، هایدگر: هیرمنیتیکا، فوکن: نئرکیولوژی‌مای معلقیه، لakan: دهرومناسی، شترواوی: نئونتیولوژیا، راکوسن: سیمینیتیکا و نهاده‌سیمینیتیکا، نهاده‌بیکی نوای کلوفینیالیزم، به راست (مودیتیرنیست‌کانی)، لای خدمان له ج پارکیکدا داهنثانیان تهمار کردوه‌هه؟ نهوه له بای چی لووت له ههور دهسوون؟ به راست دهکری مرتفع هاوزه‌همان ریزونیا به میر لئ باتد و خوشی به نویخواز و داهندر بیزانث؛ سارتر در دلمن: نووسار دهیتی داکوکی له نازادی داکوکی. به راست نهوه داکوکی له دمزکای سارکوگنگار بکا، نووساریکی نویخوازه بان پولیسیکی وریا؟

با تازمکاری دزی لایه روشنه کانی شته بیدرمه کان نهی، با لبری ره تکنده و هی کاله بوری نهاده بی، رینگه بی پالالوک برگته بیر. با تویخواری نامیزتکی ندرم و نینان بی و به تاساوه چاوهرتی بین، نهک له باوهشیدا هتندنهی نز هست به نامولی بکین. نهکه عارههی، نهدور خههات گونههی نزمانتکی لادبیتی بین، نهوا کورهی زمانی کوکوت مدیلهه، بربا لبری خوهه لکیشان، چونکه چهکی بیک شک نایهین، دهمانتوانی باو زمانه شیرینه سووکه هشدارهی بکه کورینی واقعیه باودا بکین.